

«Διότι το πολίτευμα ἡμῶν εἶναι ἐν οὐρανοῖς, ὁπόθεν καὶ προσμένομεν Σωτήρα, τον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὅστις θέλει μετασχηματίσει το σῶμα της ταπεινώσεως ἡμῶν, ὥστε νὰ γείνῃ σύμμορφον με το σῶμα της δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν διὰ τῆς ὁποίας δύναται καὶ νὰ υποτάξῃ τὰ πάντα εἰς εαυτόν» (Φιλιππησίους, γ':20-21)

Ο Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ἔχει ἀναγγεῖλει ὅτι θὰ ἔρθῃ νὰ παραλάβῃ ὅλους ἐκείνους που ζοῦν σύμφωνα με τὸ θέλημά Του καὶ τον ἀκολουθοῦν πιστὰ μέχρι τέλους. Βέβαια δὲν μπορούμε νὰ ορίσουμε τὸν χρόνον τῆς ἐλευσῆς τοῦ Κυρίου μας, ἀλλὰ διὰ πίστεως στο λόγο Του μπορούμε νὰ πούμε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι πλησίον καὶ ἔρχεται νὰ παραλάβῃ τὴν ἐκκλησίαν Του. Κατὰ συνέπειαν, αὐτὸ που ἔχουμε νὰ κάνουμε ὡς ἀναγεννημένοι χριστιανοί, εἶναι νὰ προετοιμάσουμε τοὺς εαυτοὺς μας νὰ συναντήσουμε τὸν Κύριον γιὰτὶ ἔρχεται τὴν ὥρην που δὲν στοχαζόμαστε (Ματθαῖος, κδ':44).

Ο Κύριος θέλει με τὸ νέο ἄφθαρτο σῶμα που θὰ μας δώσῃ, νὰ συγκατοικήσουμε μαζί Του αἰῶνα ἐν τῇ οὐράνῳ βασιλείᾳ, ὅτι γιὰτὶ μας ἀγαπάει καὶ ἄλλωστε αὐτός εἶναι ὁ σκοπός που μας δημιούργησε (Β' Κορινθίους, ε':5). Αὐτὸ μας τὸ ὑποσχέθηκε ὁ ἴδιος λέγοντας: 'Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς μου εἰσὶν πολλὰ οἰκήματα· εἰ δὲ μὴ, ἠθέλον σὰς εἰπεῖν· υπάγω νὰ σὰς ετοιμάσω τόπον· καὶ ἀφοῦ υπάγω καὶ σὰς ετοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ θέλω σὰς παραλάβῃ πρὸς ἐμαυτόν, διὰ νὰ εἰσθε καὶ σεις, ὅπου εἶμαι ἐγώ

(Ἰωάννης, ιδ': 2,3). Αὐτὸ που μας συστήνει ἐπανειλημμένα εἶναι νὰ γινόμαστε ἑτοιμοὶ γιὰ τὴν ἐλευσὶν Του. Γιὰ νὰ συμβαίνει αὐτό, θὰ πρέπει ἡ ζωὴ μας ἐδῶ ἐν τῇ Γῇ νὰ εἶναι σύμφωνη με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔτσι ὅπως αὐτὸ φανερώνεται μέσα στο γραμμένο λόγο Του.

Ἀναφέρουμε σχετικά:

«Ἐάν λοιπὸν συνανέστητε μετὰ τοῦ Χριστοῦ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, ὅπου εἶναι ὁ Χριστός καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ. Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Διότι ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι κεκρυμμένη μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Θεῷ. Ὄταν ὁ Χριστός, ἡ ζωὴ ἡμῶν, φανερωθῇ, τότε καὶ σεις μετ' αὐτοῦ θέλετε φανερωθῇ ἐν δόξῃ»

(Κολοσσαεῖς, γ':1-4).

Ἔτσι τὸ πολίτευμα τοῦ χριστιανοῦ εἶναι οὐράνιον, ὁ δὲ τρόπος ζωῆς τοῦ ἔχει κοινὰ χαρακτηριστικὰ μετὰ τὴν ζωὴν τοῦ στρατιωτικοῦ. Αὐτό

φαίνεται από τα δια Πνεύματος Αγίου λόγια του Αποστόλου Παύλου στον Τιμόθεο: 'Συ λοιπόν κακοπάθησον ως καλός στρατιώ της Ιησού Χριστού. □ Ουδείς στρατευόμενος εμπλέκεται εις τας βιωτικές υποθέσεις, διά να αρέση εις τον στρατολογήσαντα. Εάν δε και αγωνίζηται τις, δεν στεφανούται, εάν νομίμως δεν αγωνισθή',

(Β' Τιμόθεον, β' : 2-5).

Συνεπώς το πολίτευμα κάθε αναγεννημένου χριστιανού που ανήκει στην στρατευμένη εκκλησία του Κυρίου στη Γη, πρέπει να είναι σύμφωνα με το ευαγγέλιο (Φιλιππησίους, α' : 27), έτσι ώστε να αγωνιστεί με επιτυχία τον καλό αγώ να και όταν ο Κύριος τον καλέσει, να μεταβεί στη θριαμβεύουσα εκκλησία στον Ουρανό. Ο Κύριος θέλει να πράττουμε το θέλημά □ Του γιατί αυτό είναι το συμφέρον της ψυχής μας και επιπλέον έτσι αποδεικνύουμε ότι Τον αγαπάμε και ότι θέλουμε να είμαστε κοντά Του. Το ευαγγέλιο έχει δύναμη να μορφώνει τον χαρακτήρα του Χριστού μέσα στην ψυχή του χριστιανού δια της δυνάμεως του Αγίου □ Πνεύματος, που πρέπει να λαμβάνει συνεχώς ο χριστιανός. Επομένως πράττοντας το ευαγγέλιο ο χριστιανός κάνει τον εαυτό του πολίτη της ουράνιας βασιλείας που ο Πατέρας Θεός έχει ετοιμάσει από καταβολής του κόσμου σε όλα τα παιδιά Του. Μέσα στον επίγειο αγώ να του ο άνθρωπος του Θεού θα έχει μαζί του τον Κύριο, ο οποίος θα τον ενισχύει με την παρουσία και δύναμη □ του Αγίου Πνεύματος, θα τον συγχωρεί όταν μετανοεί από οποιεσδήποτε αμαρτίες που απερίσκεπτα πράττει, θα τον παρηγορεί σε κάθε θλίψη, θα απαντάει στα αιτήματά του, θα τον ελευθερώνει από δύσκολες καταστάσεις, θα ευλογεί τη δουλειά και την οικογένειά του. Ο Πατέρας Θεός δεν είναι απόμακρος παρατηρητής της ζωής του χριστιανού αλλά έστειλε τον Παράκλητο, δηλαδή το Άγιο Πνεύμα ο οποίος Παράκλητος θα τον βοηθάει κάθε ώρα και στιγμή της ζωής του.

Ο Κύριος έχει φανερώσει δια του αποστόλου Παύλου, τον τρόπο με τον οποίο θα έρθει να παραλάβει την εκκλησία Του. Διαβάζουμε μέσα στο ευαγγέλιο: «Διότι τούτο σας λέγομεν διά του λόγου του Κυρίου, ότι ημείς οι ζώντες όσοι απομένομεν εις την παρουσίαν του Κυρίου, δεν θέλομεν προλάβει τους κοιμηθέντας □ επειδή αυτός ο Κύριος θέλη καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον □ έπειτα ημείς οι ζώντες όσοι απομένομεν, θέλομεν αρπαχθή μετ' αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα □ και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου» (Α

Θεσσαλονικείς, δ':15-17). □ Ο Κύριος δηλαδή θα κατέβει από τον ουρανό και όσοι χριστιανοί σε όλο τον κόσμο πέθαναν εν Χριστώ, θα αναστηθούν πρώτοι και ύστερα όλοι εμείς που θα είμαστε εν ζωή θα αρπαχθούμε μαζί τους σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα και έτσι θα είμαστε πάντοτε με τον Κύριο. Διευκρινίζουμε ότι όταν λέμε 'εμείς', όπως ο απόστολος Παύλος, δεν εννοούμε τους εαυτούς μας, αλλά όσους ζουν την ώρα που θα έρθει ο Κύριος. Αυτό το γεγονός ονομάζεται μεταξύ των αναγεννημένων χριστιανών 'Αρπαγή της εκκλησίας'.

Όπως προαναφέραμε η ώρα που θα έρθει ο Κύριος δεν είναι γνωστή γι' αυτό ο χριστιανός πρέπει να είναι έτοιμος ανά πάσα ώρα για εκείνη την ώρα. Η παραβολή των 10 παρθένων που είπε ο Κύριος, πιστεύουμε ότι αναφέρεται σ' αυτό το γεγονός. □ Σ' αυτή τη παραβολή βλέπουμε 10 παρθένες που πήραν τις λαμπάδες τους και βγήκαν σε συνάντηση του νυμφίου, από τις οποίες □ οι 5 ήταν φρόνιμες και οι άλλες 5 ήταν μωρές. Οι μωρές πήραν μεν τις λαμπάδες αλλά δεν πήραν λάδι μαζί τους, ενώ οι φρόνιμες πήραν λάδι στα αγγεία τους μαζί με τις λαμπάδες τους. Επειδή ο νυμφίος αργούσε, νύσταξαν όλες και κοιμόταν. Στη μέση της νύχτας έγινε κραυγή 'ιδού ο νυμφίος έρχεται βγείτε σε συνάντησή του'. Τότε σηκώθηκαν όλες οι παρθένες και ετοίμασαν τις λαμπάδες τους. Οι μωρές είπαν στις φρόνιμες να δώσουν λίγο από το λάδι τους, οι φρόνιμες όμως τους απάντησαν ότι μήπως τους τελειώσει το λάδι και δεν φτάσει για όλες και τους σύστησαν να πάνε να αγοράσουν. Ενώ αυτές έφυγαν ήρθε ο νυμφίος και οι φρόνιμες μπήκαν μαζί του στους γάμους και έκλεισε η πόρτα. Όταν ήρθαν οι μωρές ζήτησαν από τον Κύριο να ανοίξει την πόρτα αλλά ο Κύριος τους απάντησε ότι δεν τις γνωρίζει (Ματθαίος, κε':1-12). □ Αυτό που διδασκόμαστε από αυτή τη παραβολή είναι ότι φρόνιμες παρθένες δεν έκαναν βιαστική εκτίμηση του χρόνου άφιξης του νυμφίου, γι' αυτό μερίμνησαν για να έχουν περίσσεια λαδιού □ που τελικά αποδείχθηκε □ σωτήρια και επί πλέον αρνήθηκαν να δώσουν από το λάδι τους στις μωρές που τους ζήτησαν, εφαρμόζοντας το γραμμένο 'άλλους μεν ελεείτε, κάμνοντες διάκρισι'(Ιούδα, α':22) και όχι το 'Εις τον ζητούντα παρά σου δίδε'

(Ματθαίος, ε':42)

που ισχύει όταν η βοήθεια λύνει προβλήματα και όχι όταν συντηρεί αμέλεια, πονηρία και οκνηρία.

Συνοψίζοντας λέμε το πολίτευμα των χριστιανών είναι ουράνιο. Φρόνιμοι χριστιανοί είναι αυτοί που αγωνίζονται σύμφωνα με το

ευαγγέλιο, ενώ μωροί είναι εκείνοι που αγωνίζονται κάνοντας προσθαφερέσεις στο λόγο του Κύριου. Με την ζωή μας θα δείξουμε εάν αγωνιζόμαστε νόμιμα και αν πραγματικά προσδοκούμε να συναντήσουμε τον Κύριο ή όχι. Το ζητούμενο είναι να πολιτευόμαστε στη παρούσα ζωή έχοντας την $\square$ προσδοκία του Χριστού σε πρώ τη θέση στην καρδιά μας, γιατί ο Κύριος έρχεται την ώρα που δεν στοχαζόμαστε και πρέπει να μας βρει έτοιμους. Αμήν!